

ת"פ 37603/05/13 - מדינת ישראל נגד מרינה יונביץ

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 37603-05-13
03 נובמבר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרינה יונביץ ת.ז. 319218483

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - צחי קמושביץ

הנאשמת - בעצמה ובא כוחו עו"ד - זייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

למניעת כל ספק, הנאשמת הודתה אך לא ניתנה הכרעת דין בעניינה, ואם צוין בטעות כי הורשעה, זו טעות.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

גמר דין

הנאשמת הודתה ולא הורשעה, וזאת במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי בכתב האישום והסכמה כי אם שירות המבחן ימליץ על כך, תצטרף גם התביעה להמלצה להימנע מהרשעה וצו של"צ.

עמוד 1

לאחר התיקון הודתה בכך שבתאריך 27.1.08 הגישה למל"ל תביעה לדמי אבטלה והצהירה כי אינה עובדת ואין לה הכנסות והתחייבה לדווח על כל שינוי. למרות זאת, לא דיווחה על כך כי עבדה במפעל סלע בע"מ מיום 18.1.08 ועד 30.10.08 ואף הופנתה לשם על ידי חב' כח אדם ולמרות שהשתכרה, קיבלה במרמה דמי אבטלה בסך של 6000 ₪, עבירה של קבלת דבר במרמה.

כפי שציין התובע, הנימוקים להסדר המקל היו משך הזמן הרב שעבר מעת ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום ב-20.5.13; עברה הנקי של האשמת, והעובדה שהגיעה להסדר לסילוק מלוא החוב.

נתקבל תסקיר ממנו עולה כי הנאשמת בת 50, נשואה ואם לילדה בת 26, עלתה ארצה מאוקראינה בשנת '97, עובדת כמנהלת חשבונות במשרד רואה חשבון בתל-אביב. היא עצמה השלימה 10 שנות לימוד ואף התגיסה לצבא האוקראיני ולאחר מכן עבדה כפקידה בבנק. בארץ התקשתה למצוא עבודה על פי הכשרתה ועבודות שמצאה דרשו מאמץ פיזי, השכר היה נמוך, תנאי העסקה ירודים, ללא תנאים סוציאליים ויחס מנוכר מצד מעסיקה. לעיתים אף היתה מחוסרת עבודה.

בשנים 1008 - 2009 למדה הנהלת חשבונות וכאמור היום לומדת מנהלת חשבונות ולדבריה, חשה סיפק רב בעבודה, תחושה של שייכות ומגלה מסירות ומחויבות במקום עבודתה. שירות המבחן התרשמו כי מדובר במי שמנהלת אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל, בעל יכולות תפקודיות טובות, מוסר עבודה גבוהה ואחריות כלפי בני משפחתה והיא גם נעימה בקשר הבינאישי.

במועד ביצוע עבירה מצבה הכלכלי היה בכי רע, התקשתה לעמוד בתשלום לימודיה וכך גם משפחתה הנמצא במצוקה. כל רצונה היה לרכוש מקצוע שיאפשר לה להעלות את רמת החיים ולהתפרנס בכבוד והתקשתה לעמוד בפיתוי. מותב זה מכיר את הפרשה שכן לא מדובר בנאשמת היחידה שבמקום העבודה הזזה לא דיווחו על עבודתן ואף נגד המעסיקה הוגש כתב אישום.

אין להקל ראש בעבירה של קבלת דבר במרמה, בעיקר לכשמדובר בכספי ציבור, אך במקרה זה בהחלט מדובר בתנאים המצדיקים הימנעות מהרשעה והסדר הטיעון ראוי. לא מצאתי הצדקה להפחית מהיקף השעות המומלץ, שכן שירות המבחן ממליצים על שעות התואמות מקום העבודה ושיקוליהם שונים ולא ניתן לקבל תגובה של קצינת מבחן היום.

אני גוזרת על הנאשמת העונשים כדלקמן:

1. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודתה במשך שנה מהיום.

אם לא תחתום על ההתחייבות, תיאסר למשך 50 ימים.

2. אני מטילה על הנאשמת לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת הוסטל "בית אלמוג", באשדוד, בתפקיד חונכות בהיקף שלא יפחת מ- 3 ש"ש, אם ניתן בי מי שיש בלבד, בפיקוח שירות

המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.
מוסבר לנאשמת כי אם לא תבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעה, ולשוב
ולגזור את דינה לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה